

lighed til at bemærke, modtaget et Andragende fra Repræsentantskabet for det herværende mosaiske Troes-Samfund, hvori det andrager paa, at jeg vilde foreslaae Forsamlingen at vedtage en Lov, som skulde gaae ud paa, at de Børn, som avles i et saadant blandet Egtekab, skulde opdrages i den Religion, som Forældrene maatte bestemme, og saafremt de ikke skulde kunne blive enige, skulde Sønerne opdrages i Faderens og Døttrene i Moderens Religion. Paa Grund af dette Andragende har jeg anseet det for min Pligt at søge at bringe denne Sag under Discussion her i Salen; men jeg har tillige troet, at det vilde fremme det Demeer, som man har søgt at opnaae, nemlig at befries fra de Indskrænkninger, som Resolutionen af 17de December forrige Aar i den Henseende paalægger, saalænge den bestaaer, naar Cultusministeren vilde være tilbøielig til selv at forelægge et Lovforslag, som sigtede til Ordningen af dette Forhold i Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelser og den Aand, som udtaler sig derigjennem.

Jeg maa vel ifølge den Discussion, som for nogle Dage siden fandt Sted her i Forsamlingen, mene, at flere ville være af den Anskuelse, at saadanne Lovbestemmelser ere aldeles overflødige; men jeg vil, foruden at erindre om, at Grundlovens § 83 hentyder paa Nødvendigheden af, at der gives visse Bestemmelser om Forholdet mellem Medlemmerne af Folkekirken og Medlemmerne af andre afvigende Troessamfund, og at det er sandsynligt, at netop det Forhold, som her berøres, vil være et af dem, paa hvilket der er tænkt ved denne Leilighed — tillige minde om, hvad der netop under en foregaaende Discussion blev fremhævet af en anden æret Taler, at, saafremt man vilde gjøre den Anskuelse gjældende, at Grundlovens Bestemmelser i denne Henseende ikke behøve nærmere regulerende Love, vilde man komme til det Resultat, at naar Ministeriet, og navnligt Cultusministeriet, som maa antages vel at have overveiet den Bestemmelse, som har været forelagt S. M., og hvorpaa der er falden hiin Resolution af 17de Decbr. f. A., vedblev at beholde denne sin Anskuelse, og naar man ikke fik nogen Lov i denne Retning, vilde den Indskrænkning, som denne Resolu-

tion havde, fremdeles vedblive at bestaae. Jeg troer derfor, at det i enhver Henseende for denne Sag vilde være ønskeligt, om den ærede Cultusminister saaledes vilde tage Initiativet med Hensyn til en saadan Lov, som jeg har tilladt mig at omtale. Det er derfor, jeg har udbedet mig Thingets Tilladelse til at rette det Spørgsmaal til den ærede Minister, hvorvidt han skulde være tilbøielig til at gaae ind derpaa, da jeg i saa Tilfælde ikke skal foretage Videre med Hensyn til dette Andragende, hvormod jeg i det modsatte Tilfælde maa forbeholde mig Ret til selv at forelægge denne Sag paany for den ærede Forsamling.

Cultusministeren: I det Foredrag, som det ærede Thing nyligt har hørt, indeholdes deels en Anke, skjøndt i en meget moderat Form, over den allerhøieste Resolution, som jeg har udvirket, og deels et Spørgsmaal til mig om en fremtidig Foranstaltning. Jeg skal da først besvare de Tvivl, som ere reiste om hiin Resolution, og som allerede have været under Omtale engang før heri Salen. Disse Tvivl angaae Resolutionens formelle Forhold til Grundloven og dens constitutionelle Bessaffenhed i saa Henseende. Jeg maa først og fremmest bede dette udtrykkeligt bemærket. Der handles for mig ved denne Resolution ikke om det materielle Indhold, og om hvad der for Fremtiden med Hensyn dertil skulde statuere; men der handles om, hvorvidt jeg som Minister var berettiget eller besøiet ifølge Grundloven til at udvirke nogen anden Resolution end den, jeg har udvirket — den maatte nu behage eller mishage mig med Hensyn til det materielle Indhold. Dette beder jeg først og fremmest at bemærke. Vi handle her om et constitutionelt Retsspørgsmaal — og dette Retsspørgsmaal forekommer mig ogsaa at være af Bigtighed og Interesse just med Hensyn til, at det angaaer Ministrenes Stilling og Begrænsning af deres Handlinger. Jeg troer, at det er meget vigtigt, at, idet Ministrene paa den ene Side give Grundlovens Bestemmelser deres Virkeliggjørelse, maae de ligesaa vist holde sig indenfor Grundloven, og ikke, i Tillid til at være i Besiddelse af Grundlovens Aand, gaae videre i at udvikle denne